

Jogalapok és fontosabb érvek:

A Bizottság fenntartja, hogy Írország az alábbi okok miatt nem teljesítette a 92/43/EGK irányelv alapján fennálló kötelezettségeit:

- A 92/43/EGK irányelv (élőhely-irányelv) 12. cikke (2) bekezdésének az ír jogba történő átültetése hiányos, mivel az irányelv IV. melléklete a) pontjában felsorolt állatfajok tartását, szállítását, kereskedelmét, illetve cseréjét, továbbá eladásra vagy cserére való felkínálását csak az Írországbán előforduló fajok vonatkozásában tiltja.
- Az irányelv 12. cikke (1) bekezdésének írországi végrehajtása hiányos, mivel Írország nem tette meg mindazokat a különleges intézkedéseket, amelyek szükségesek a IV. melléklet a) pontjában felsorolt, Írországbán megtalálható állatfajok szigorú védelmi rendszerének hatékony megvalósításához.
- Az irányelv 12. cikkének (1) bekezdése és 16. cikke helytelenül került átültetésre, mivel az eltérések fennálló párhuzamos rendszere összeegyeztethetetlen a 16. cikk hatályával és alkalmazása feltételeivel, és ennek következtében Írország megsérti a 12. cikk (1) bekezdéséből eredő, a IV. melléklet a) pontjában felsorolt állatfajok szigorú védelmi rendszerének kiépítésére és fenntartására irányuló kötelezettségét.

(¹) HL L 206., 1992. 07. 22., 7. o.

Az Európai Közösségek Bizottsága által az Olasz Köztársaság ellen 2005. április 26-án benyújtott kereset

(C-185/05. sz. ügy)

(2005/C 182/43)

(Az eljárás nyelve: olasz)

Az Európai Közösségek Bizottsága (képviselik: B. Schima és F. Amato, a Jogi Szolgálat tagjai) 2005. április 26-án keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához az Olasz Köztársaság ellen.

A felperes keresetében azt kéri, hogy a Bíróság:

- 1) állapítsa meg, hogy

mivel hatályban tartott egy olyan rendelkezést, mint az 1999. évi 344. sz. törvényerejű rendelet 9. cikkének (3) és (4) bekezdésében található rendelkezés, amely szerint egy olyan üzem üzemeltetője, ahol veszélyes anyagok találhatóak, anélkül kezdheti meg az üzemeltetést, hogy a biztonság

jelentésről döntést hozó hatóság kifejezetten közölte volna az üzemeltetővel a biztonsági jelentés vizsgálatára vonatkozó következtetéseit,

mivel hatályban tartott egy olyan rendelkezést, mint az 1999. évi 344. sz. törvényerejű rendelet 21. cikkének (3) bekezdésében található rendelkezés, amely szerint, ha azok az intézkedések, amelyeket az üzemeltető a súlyos balesetek megelőzése és enyhítése érdekében kíván tenni, nyilvánvalóan nem megfelelőek, a hatáskörrel rendelkező hatóság nem köteles megtiltani az üzemeltetés megkezdését,

mivel nem fogadott el egy olyan, kötelezettséget tartalmazó jogszabályt, amely előírná, hogy a vizsgálatok lehetővé tegyék a szóban forgó üzemben alkalmazott műszaki, szervezeti vagy irányítási rendszerek tervezett és szisztematikus vizsgálatát, annak biztosítása érdekében, hogy az üzemeltető bizonyítani tudja, hogy megfelelő intézkedéseket tett az üzemben végzett különféle tevékenységekkel kapcsolatban a súlyos balesetek megelőzése érdekében, valamint annak biztosítása érdekében, hogy az üzemeltető bizonyítani tudja, hogy megfelelő eszközöket biztosított a súlyos balesetek következményeinek enyhítésére mind a helyszínen, mind azon kívül,

és mivel nem fogadott el egy olyan jogszabályt, amely előírná, hogy a biztonsági jelentésben vagy más benyújtott jelentésben foglalt adatok és információk megfelelnek az üzemi körülményeknek,

az Olasz Köztársaság megszegte a 96/82 irányelv (¹) 9. cikkének (4) bekezdéséből, 17. cikkének (1) bekezdéséből és 18. cikke (1) bekezdésének első, második és harmadik franciabekezdéséből eredő kötelezettségeit.

- 2) kötelezze az Olasz Köztársaság a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A veszélyes anyagokkal kapcsolatos súlyos balesetek veszélyeinek ellenőrzéséről szóló 1996. december 9-i 96/82/EK tanácsi irányelv előírja, hogy valamely olyan üzem üzemeltetőjének, ahol veszélyes anyagok találhatóak, biztonsági jelentést kell bemutatnia a hatáskörrel rendelkező hatóság számára. Az Olasz Köztársaság az irányelvet az 1999. augusztus 17-i 334. sz. törvényerejű rendelettel ültette át jogrendjébe.

A Bizottság elsősorban azt állítja, hogy az üzemeltető az irányelv 9. cikke (4) bekezdése értelmében a hatáskörrel rendelkező hatóság kifejezett engedélye nélkül nem kezdhetné meg az üzemeltetést.

A törvényerejű rendelet azonban lehetővé teszi, hogy az üzemeltető anélkül kezdhesse meg tevékenységét, hogy a biztonsági jelentésről döntést hozó hatóság kifejezetten közölte volna az üzemeltetővel a biztonsági jelentés vizsgálatára vonatkozó következtetéseit.

Ahogy az az irányelv 17. cikkének (1) bekezdéséből következik, a hatáskörrel rendelkező hatóság köteles megtiltani az üzemeltetést, ha azok az intézkedések, amelyeket az üzemeltető a súlyos balesetek megelőzése és enyhítése érdekében kíván tenni, nyilvánvalóan nem megfelelőek.

Úgy tűnik azonban, hogy a törvényerejű rendelet a hatáskörrel rendelkező hatóságot mentesíti e kötelezettség alól.

Végül, az irányelv 18. cikke (1) bekezdése értelmében a tagállamoknak olyan kötelezettséget tartalmazó jogszabályt kell elfogadniuk, amely olyan vizsgálatokat ír elő, amelyek lehetővé teszik a szóban forgó üzemben alkalmazott műszaki, szervezeti vagy irányítási rendszerek tervezett és szisztematikus vizsgálatát, annak biztosítása érdekében, hogy az üzemeltető bizonyítani tudja, hogy megfelelő intézkedéseket tett az üzemben végzett különféle tevékenységekkel kapcsolatban a súlyos balesetek megelőzése érdekében, valamint annak biztosítása érdekében, hogy az üzemeltető bizonyítani tudja, hogy megfelelő eszközöket biztosított a súlyos balesetek következményeinek enyhítésére mind a helyszínen, mind azon kívül. Továbbá, ugyancsak a 18. cikk (1) bekezdése értelmében, a tagállamoknak olyan jogszabályt kell elfogadniuk, amely előírja, hogy a vizsgálatok biztosítsák azt, hogy a biztonsági jelentésben vagy más benyújtott jelentésben foglalt adatok és információk megfelelnek az üzemi körülményeknek.

A törvényerejű rendelet azonban nem ülteti át ezeket a rendelkezéseket, hanem csak egy későbbi végrehajtó rendelkezés utal, amelyet azonban a mai napig nem fogadtak el.

A fentiek fényében ezért a Bizottság azt állítja, hogy az Olasz Köztársaság megszegte az irányelv 9. cikkének (4) bekezdéséből, 17. cikkének (1) bekezdéséből és 18. cikke (1) bekezdésének első, második és harmadik franciabekezdéséből eredő kötelezettségeit.

(¹) HL L 10., 1997.1.14., 13. o.

A Centrale Raad van Beroep 2005. április 22-i végzésével a K. Tas-Hagen és R. A. Tas kontra Raadskamer WUBO van de Pensioen- en Uitkeringsraad ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C-192/05. sz. ügy)

(2005/C 182/44)

(Az eljárás nyelve: holland)

A Centrale Raad van Beroep (Hollandia) 2005. április 22-i végzésével, amely 2005. április 29-én érkezett a Bíróság Hivata-

lához, a K. Tas-Hagen és R. A. Tas kontra Raadskamer WUBO van de Pensioen- en Uitkeringsraad ügyben előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához.

A Centrale Raad van Beroep a következő kérdésről kéri a Bíróság döntését:

Ellentétes-e a közösségi joggal, így különösen az EK 18. cikkel az olyan nemzeti szabályozás, amelynek alapján az alapügybeliekhez hasonló körülmények között a háború polgári áldozatainak járó juttatás nyújtását kizárólag azért tagadják meg, mert a kérdéses tagállam állampolgárságával rendelkező érintett a kérelem benyújtásakor nem e tagállam, hanem más tagállam területén lakott?

Az Európai Közösségek Bizottsága által az Olasz Köztársaság ellen 2005. május 2-án benyújtott kereset

(C-194/05. sz. ügy)

(2005/C 182/45)

(Az eljárás nyelve: olasz)

Az Európai Közösségek Bizottsága (képviseli: M. Konstantinidis, a Bizottság Jogi Szolgálatának tagja és G. Bambara, a milánói ügyvédi kamara tagja) 2005. május 2-án keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához az Olasz Köztársaság ellen.

A felperes keresetében azt kéri, hogy a Bíróság:

- 1) állapítsa meg, hogy abban a mértékben, amennyiben a 2001. évi 93. törvény 10. cikke, valamint a 2001. évi 443. törvény 1. cikkének (17) és (19) bekezdései, a szennyezett helyekről és a meliorációs területekről származóak kivételével, amelyek szennyezőanyag-koncentrációja meghaladja a hatályos jogszabályokban előírt határértékeket, a betemetés, feltöltés, töltések vagy örlemények készítése céljából tényleges újrafelhasználásra szánt, ásásból származó földet és törmelékeket kizárták a hulladékokról szóló nemzeti szabályozás hatálya alól, az Olasz Köztársaság nem teljesítette a 91/156/EGK irányelvvel (¹) módosított, a hulladékokról szóló 75/442/EGK irányelv (²) 1. cikkének (a) pontjából eredő kötelezettségeit.
- 2) kötelezze az Olasz Köztársaság a költségek viselésére.